

فراخوان صلح خواهی بیش از ۳۱۰ فعال سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و دانشگاهی ایران

بیش از ۳۱۰ فعال سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و دانشگاهی ایران با انتشار "فراخوان صلح خواهی ملت ایران" نگرانی خود را نسبت به سیاست‌ها و برنامه‌های هسته‌ای دولت ایران بیان داشته و خواستار آن شدند که پیش از آنکه دیر شده و کشور دستخوش فقر و جنگ شود برنامه هسته‌ای ایران به حالت تعلیق درآمده و مذکوره با طرف‌های بین المللی از سرگرفته شود. این جمع همچنین با ابراز نگرانی از برنامه‌های جنگ افزونانه آمریکا از شهروندان ایران خواسته اند که بیش از این سکوت را جایز ندانسته و نقطه نظرهای صلح‌جویانه و مخالفت خود را با جنگ به روش های مناسب ابراز دارند.

متن کامل فراخوان منتشره به شرح زیر است:

به نام خدا

فراخوان صلح خواهی ملت ایران

ضرب الاجل شورای امنیت سازمان ملل در مورد قطعنامه ۱۷۳۷ پایان یافته است و اعضای دائمی این نهاد بین المللی به علاوه آلمان در حال شور و رایزنی هستند تا دامنه‌ی تحریم‌های مستقیم و غیرمستقیم ایران را تشدید کنند. این در شرایطی است که دولت آمریکا با وجود مخالفت‌های فزاینده‌ی داخلی به موازات تلاش‌های خود در سازمان ملل، با مشارکت اسرائیل دامنه‌ی حضور نظامی خود را در منطقه افزایش می‌دهد تا به صورت برنامه‌ریزی شده تنش موجود در روابط ایران و جامعه بین المللی را وارد مرحله‌ی جدیدی کند.

نادیده گرفته شدن قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت و عدم ارائه‌ی پیشنهاد سازنده توسط حکومت ایران خود زمینه ساز مجازات‌های نظامی و مالی و تحریم‌های اقتصادی گسترده‌تر شورای امنیت خواهد بود و چشم انداز فقر و جنگ را در برابر مردم صلح دوست ایران قرار خواهد داد.

اگر روند تصویب قطعنامه‌های زنجیره‌ای توسط شورای امنیت سازمان ملل ادامه یابد و خدای نکرده دامنه‌ی آن به جنگ و حمله نظامی گسترش پیدا کند، پیامدهای شوم و ویرانگر آن مستقیماً متوجه ملت ایران و به ویژه نسل جوان کشور خواهد بود که هیچ مداخله‌ای در برنامه‌ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های هسته‌ای ندارد و همواره مخالفت خود را با تشدید تنش و به خطر افتادن صلح و امنیت اعلام داشته است.

ما شهروندان صلح‌طلب ایران در این شرایط بحرانی حق و وظیفه‌ی قانونی خویش می‌دانیم که صدای صلح خواهانه‌ی خود را به گوش ملت و دولتمردان کشور و مجامع بین المللی برسانیم و از صلح طلبان جهان درخواست کنیم که سکوت پیشه نکنند و برای پیشگیری از بروز فشار اقتصادی گسترده به مردم ایران و وقوع مجدد جنگ و خونریزی در منطقه دست یاری به ملت ما دهند.

ما اگرچه برخورداری از دانش و فن آوری هسته‌ای را، صرفنظر از کاربرد تسلیحاتی آن، حق مسلم مردم ایران می‌دانیم، اما بر این نکته تاکید داریم که ملت ایران حقوق اساسی تر و مهمتری چون برخورداری از حق "مردم‌سالاری و حقوق بشر"، "امنیت و آزادی" و "عدالت و رفاه" نیز دارد و کسب این حق نباید

دیگر حقوق ملت را نفی و یا کمرنگ کند و خدای ناکرده سایه‌ی شوم جنگ و ویرانی را بر سر آنان بگستراند. به باور ما در این شرایط پیشنهاد مدیر آژانس بین المللی انرژی اتمی، جناب آقای محمد البرادعی مبتنی بر "تعليق در برابر تعليق" اقدامی آجل و دوراندیشانه برای پیشگیری از تحریم و جنگ است و می‌تواند سیاست "برد- برد" را شکل دهد و سازماندهی کند و بهانه را از دست آتش افروزان و جنگ طلبان بگیرد. همانگونه که در بطن این پیشنهاد نهفته است خط مشی "تعليق در برابر تعليق" از یک سو حکومت ایران را ودار می‌کند که تعليق موقف را بپنیرد و داوطلبانه برنامه غنی سازی را تا مدت مورد توافق متوقف کند و از سوی دیگر فشارها و مجازات‌های اقتصادی علیه ایران را تا زمان مورد توافق طرفین به حالت تعليق درآورد. راهکار دیگر می‌تواند پذیرش پیشنهاد گروه ۱+۵ با اصلاحاتی توسط جمهوری اسلامی ایران همراه با تعليق و پیشگیری مذاکرات باشد.

با توجه به این نکات، امضا کنندگان این بیانیه مصرانه بر سیاست اعتمادسازی در عرصه‌ی جهانی تاکید دارند و آن را از طریق تعامل با نمایندگان گروه موسوم به ۱+۵ و دیگر سازمان ملل امکان پذیر می‌دانند. به باور این جمع، تداوم سیاست‌های تنش‌زا و سخنان و اقدام‌های تحریک‌آمیز نمایندگان حاکمیت در داخل و مجامع بین المللی، تنها دیواری اعتمادی گسترش میان ایران و جامعه جهانی را ضخیم تر خواهد ساخت و به نفع برنامه‌های کاخ سفید برای ایجاد یک اجماع بین المللی علیه تمامیت ارضی و منافع ملت عزیز ایران خواهد بود.

ما همچنین ضمن پرهیز دادن دولت بوش از هرگونه اقدام ماجراجویانه با هدف جنگ افروزی در منطقه و حمله به خاک ایران، نگرانی عمیق خود را نسبت به پیامدهای ویرانگر سیاست‌های جنگ طلبانه که با هدف تحت الشاعع قرار دادن شکست‌های داخلی و بین المللی و کمرنگ ساختن مشکلات فزاینده سیاسی و اقتصادی صورت می‌گیرد، بیان می‌کنیم. به نظر ما آغاز گفت و گوی دو جانبی رسمی، علنی و شفاف بین تهران و واشنگتن و نشستن پشت میز مذاکره بر مبنای یک برنامه از پیش اعلام شده، یکی از بهترین راه حل‌ها برای جلوگیری از بروز جنگ و خونریزی و گسترش ناامنی و اختشاش در منطقه است.

جهانیان در این شرایط خطیر و بحرانی باید به این نکته واقف باشند که تشدید تحریم‌های اقتصادی و حمله نظامی به خاک ایران برای همه طرف‌ها به ویژه برای ملت عزیز ایران، چیزی جز جنگ و ویرانی، مرگ و فقر و فلاکت و عقب‌ماندگی در پی نخواهد داشت و منطقه را به جهنمی سوزان تبدیل خواهد کرد.

عالیترین مقام‌های مسئول ایران باید بدانند که نباید با تبدیل مساله‌ی غنی سازی به یک موضوع حیثیتی، ملی و امنیتی، در عمل شهروندان و گروه‌های سیاسی ایران را از حق هرگونه ابراز نظر و بحث آزاد پیرامون این مساله ملی بازدارند و مطبوعات، روزنامه‌نگاران و نویسندهان کشور را با تشدید جو سانسور و خودسانسوری از پرداختن به این مسئله‌ی ملی حیاتی که به آینده‌ی یکایک ملت ایران مربوط است محروم سازند. آگاهی حق مسلم ملت ایران است و مردم ایران باید به صورت شفاف و روشن بدانند که خطر جنگ روز به روز نزدیکتر می‌شود و برخی از مسئولان عالیرتبه نظام، با خط مشی متخذه و بهانه دادن به دست جنگ افروزان کاخ سفید، جامعه را در سراسر ایالات متحده می‌دهند.

ما امضا کنندگان این بیانیه با توجه به وظیفه ملی و تاریخی خویش، بار دیگر مخالفت قاطع و روشن خود را با چنین سیاست‌هایی که چشم انداز آن چیزی جز تحریم اقتصادی و جنگ نیست، اعلام می‌کنیم و به مسئولان عالیرتبه کشور هشدار می‌دهیم که تا دیر نشده است به خود آیند و سیاست

"تعليق در برابر تعليق" و يا هر راهکار مفيد دیگری را پیدا نماید، چون فردا خیلی دیر است. از همگان نیز می خواهیم که بیش از این سکوت را جایز ندانند و نقطه نظرهای صلح جویانه و مخالفت خود را با جنگ به روش های مناسب ابراز دارند.

۱۳۸۵/۱۲/۲۳

محمد آزادی، هاشم آقاچری، فریدون آفاسی، سامر آقایی، سعید آقا، ناصر آملی، غلام حیدر ابراهیم بای‌سلامی، عباس ابوذری، هادی احتظاظی، حمید احراری، طاهر احمدزاده، حسن احمدی، محسن احمدی، نعمت احمدی، محمود احمدیان، محمدرضا احمدی نیا، مصطفی اخلاقی، سجاد اردبیلی، کریم ارغنده پور، حسن اسدی زیدآبادی، مرتضی اشتفاق، حمید آصفی، جلال اقتداری، علی رضا اکبرزادگان، علی اکرمی، مهدی امینی زاده، حجت انصاری، حسین انصاری راد، مصطفی ایزدی، کمال الدین بازرگانی، پروین بختیار نژاد، اکبر بدیع زادگان، ابوالفضل بازرگان، عبدالعلی بازرگان، فرشته بازرگان، محمد نوبد بازرگان، مختار باطولی، روح‌الله باقرآبادی، مجتبی بدیعی، محمد بذرپور، ایمان براتیان، بهروز برومند، محمد بسته نگار، مهدی بسته نگار، محمد حسین بنی اسدی، عmad بهادر، محمد بهزادی، راضیه بوستانکار، مرضیه بوستانکار، جلال بهرامی، صفا بیطراف، مسعود پدرام، عباس پوراظهری، سعید پورعزیزی، رضا پویان، محمود پیش بین، حبیب‌الله پیمان، مجید پیمان، سید‌مصطفی تاج زاده، حمید تاجرنسیا، عبدالرضا تاجیک، رضا تهرانی، غلامعباس توسلی، محمد توسلی، مجید جابری، حمیدرضا جلاسی پور، جلال جلاسی زاده، علی جمالی، مجتبی جهانی، حبیب حاج حیدری، رضا حاجی، مجید حاجی بابانی، علی حاجی قاسمی، بهمن حافظی، سعید حجاریان، حمید حدیثی، علی حدیثی، حسین حریری، حمید حسامی، بهزاد حق پناه، جمشید حقگو، فاطمه حقیقت جو، وحید حقیقی، علی حکمت، ابوالفضل حکیمی، عبد‌الکریم حکیمی، مجید حکیمی، محمد رضا حمسی، فخرالدین حیدریان، جعفر خانف، هادی خانیکی، نبی‌الله خانزاده مرخالی، ابراهیم خدادادی، امیر خرم، حسین خطیبی، محمد خطیبی، خلیل خلیل پور، مجتبی خندان، ابراهیم خوش سیرت سلیمانی، اسماعیل خوش‌محمدی، محمد علی دادخواه، محمد دادر، رسول دادمهر، مهدی دادیزاده، فربیبا داوودی مهاجر، محمود درد کشان، سعید درودی، محمود دل آسایی، عباس دهقان نژاد، مصیب دوانی، خشاریار دیهیمی، ابراهیم دینوی، فاطمه راکعی، امیر رزاقی، محمد صادق ربانی، تقی رحمانی، محمدجواد رجاییان، علیرضا رجایی، امیر رزاقی، محمد صادق رسولی، احد رضانی، اصغر رضانی، بیوک رضانی، عبدالعلی رضانی، بهمن رضا خانی، سعید رضوی فقیه، حسین رفیعی، رضا رئیس طوسی، نفیسه زارع کهن، فیاض زاده، جمال زره ساز، اکبر زمانی، محمد ابراهیم زمانی، پرویز زندی نیا، احمد زیدآبادی، محمد رضا زهدی، سید مجتبی سادات، علیرضا ساریخانی، جلیل سازگارنژاد، نسرین ستوده، عزت‌الله سحابی، فریدون سحابی، هاله سحابی، عیسی سحر خیز، محمد سرچمنی، بیوک سعیدی، عبدالفتاح سلطانی، محمد جواد سلیمانی، علی سیاسی راد، محمد علی سیدنژاد، خسرو سیف، سید محمد علی سیفزاده، محمود شاددل بصیر، ابراهیم شاکری، تقی شامخی، علی شاملو محمودی، محمد شانه چی، حسین شاه اویسی، حسین شاه حسینی، مریم شبانی، سعید شریعتی، حجت شریفی، کاظم شکری، مازیار شکوری گیلچالان، الله وردی شمبویری، ماشاء‌الله شمس الواقعین، احمد شیرزاد، سعید شیرکوند، هدی صابر، علی صالح آبادی، هاشم صباحیان، احمد صدر حاج سیدجوادی، رضا صدر، احمد صدری، سعید صدری، محمود صدری، جلیل ضرابی، علی اشرف ضر GAMMI، فریدون ضر GAMMI، خسرو طالب زاده، اعظم طالقانی، حسام طالقانی، طاهره طالقانی، اکبر طاهری، رنو ف طاهری، محمد طاهری، امیر طیرانی، کیوان ظهرا بی، محمد عطیرانفر، روئین عطوفت، سید عظیم عظیمی فر، جواد علائی، علی علایی، علیرضا علوی تبار، محمدباقر علوی، رضا علیجانی، طاهر علیزاده، علی علیزاده نائینی، محمد جعفر عمامی، محمود عمرانی، علی اصغر غروی، علیرضا غروی، ماجد غروی، مسیح غروی، سعید غفارزاده، مسعود غفاری، علی غفارانی، مهدی غنی، اسماعیل فاضل پور، محمدتقی فاضل مبدی، باقر فتحعلی بیگی، پویان فخرایی، غفار فرزدی، شهین فرزین پژوه، فاطمه فرهنگ خواه، حسن فرید اعلم، بهرام فیاضی، احمد قابل، هادی قابل، حسین قضیان، خسرو قشقایی، ماهرو قشقایی، رحمانقلی قلی زاده، نظام الدین قهاری، مصطفی قهرمانی، رحمان کارگشا، امیرحسین کاظمی، مرتضی کاظمیان، هادی کحالزاده، محسن کدیور، منوچهر کدیور، جمیله کدیور، علی کرمی، علی رضا کفشكشان، پروین کهزادی، الهه کولاوی، یعقوب کوثری، محمد کیانوش راد، بهناز کیانی، بیژن گل افرا، فاطمه گوارابی، مسعود لدنی، حسین لقمانیان، احسان مالکی پور، محمد تقی منقی، رجعی مزروعی،

حسین مجاهد، محسن محققی، نرگس محمدی، نوشین محمدی، محمد محمدی اردھالی، سید علی محمودی، فرزین مخبر، حسین مدنی، سعید مدنی، احمد مدادی، ماشاءالله مدیحی، مرضیه مرتضی لنگرودی، فرید مرجانی، مصطفی مسکین، رضا مسموعی، لیلا مصطفوی، عباس مصلحی، محمد جواد مظفر، رشید مظفر سردستی، مهدی معتمدی مهر، احمد معصومی، علی اصغر معین فر، علی اکبر معین فر، ضیاء مصباح، علی مقیمی، کاظم ملکی، مصطفی ملکیان، علی ملیحی، احمد منتظری، سعید منتظری، خسرو منصوریان، کیوان مهرگان، سید رضا موسوی سعادتلو، سید علی اکبر موسوی خوئینی، عبدالله مومنی، علی مومنی، محمود مومنی، امیر میرخانی، سراج الدین میردامادی، وحید میرزاده، محمود نعیم پور، جعفر نقی، محمود نکوروخ، محمد تقی نکوفر، بهرام نمازی، سید حمید نوحی، فخرالسادات نوربخش، منوچهر نوربخش، صالح نیکبخت، احمد هادوی، هادی هادی زاده یزدی، ناصر هاشمی، سید هاشم هدایتی، علیرضا هندی، رسول ورپایی، منصور وفا، باقر ولی بیک، علی فرید یحیایی، ابراهیم یزدی، حسن یوسفی اشکوری، رضا یوسفیان، حسن یوسفیان آرانی.